

ALAPVETŐ JOGOK BIZTOSÁNAK HIVATALA
AZ ENSZ ÁLTAL AKKREDITÁLT NEMZETI EMBERI JOGI INTÉZMÉNY

Az alapvető jogok biztosának
és a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó biztoshelyettesének

KÖZÖS JELENTÉSE

az AJB-1073/2020. számú ügyben
egy vendéglátó egység teraszánál tapasztalt zajhatások miatt indított
eljárással összefüggésben

Előadó: dr. Bódis Cecília

Érintett szerv: Kecskemét Megyei Jogú Város Jegyzője

2020.

**Az alapvető jogok biztosának és a jövő nemzedékek érdekeinek védelmét ellátó
biztoshelyettesének
közös jelentése
az AJB-1073/2020. számú ügyben**

előadó: dr. Bódis Cecília

Az eljárás megindítása

A panaszos az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához írt beadványában azt sérelmezte, hogy a társasháza földszintjén működő vendéglátóhely üzemeltetője a közterületre asztalokat helyezett ki, ezért a vendégek hangoskodása felhallatszik a lakásokba. A birtokvédelmi kérelmét a jegyző olyan indokok alapján utasította el, melyek álláspontja szerint teljesíthetetlen feltételek: kérelméhez olyan bizonyítékokat kellett volna szolgáltatnia, amik számára beszerezhetetlenek.

A panasz alapján felmerült a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelménye, az egészséges környezethez és a tisztességes eljáráshoz való jogok sérelmének gyanúja, ezért az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény (a továbbiakban: Ajbt.) alapján vizsgálatot indítottunk, melynek során az ügygel kapcsolatban megkerestük Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzatának jegyzőjét.

Az érintett alapvető jogok és elvek

- *a jogállamiság, illetve a jogállamiság elvéből levezethető jogbiztonság követelménye (Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”)*
- *az egészséges környezethez való jog (Alaptörvény XXI. cikk (1) bekezdés „Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez.”)*
- *a tisztességes hatósági eljáráshoz való jog (Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdés „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”)*

Az alkalmazott jogszabályok

- A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.)
- A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II. 16.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Br.)
- A környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Kvt.)
- A környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Zr.)
- A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.)
- A kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 210/2009. (IX. 29.) Korm. rendelet (a továbbiakban Kr.)

A megállapított tényállás

A társasház földszintjén, a panaszos lakása ablaka alatt egy vendéglátóhely működik, mely elé másfél méteres szakaszon 2018 nyarán a vállalkozó asztalokat helyezett ki a fal mellé. Főleg

az esti órákban a vendégek beszélgetése, nevetése, majd a zárás utáni takarítási zajok felhallatszanak a lakásokba. A panaszos először a vállalkozóhoz, majd a közös képviselőhöz fordult, illetve a pihenéshez való joga megsértésére hivatkozva több szervhez: a jegyzőhöz, az alpolgármesterhez, a rendőrséghez, valamint a környezetvédelmi hatósághoz, de álláspontja szerint érdemi intézkedés nem történt. Bejelentéseiben a terasz megszüntetését javasolta.

A panasz hátterének, valamint az ügygel kapcsolatban folytatott eljárások, döntések és a panaszos bejelentéseire adott válaszok megismerése céljából a jegyzőtől írásban tájékoztatást kértünk. A rendelkezésünkre bocsátott¹ iratok alapján a következő adatok rögzíthetők:

A 2011 májusától üzemelő üzlet hétfőtől szombatig 7.30-órától 22.00-óráig tart nyitva, vasárnap zárva van.

A társasházi közös képviselő először 2018. május 29-én kelt levelében tájékoztatta a jegyzőt a földszinten üzemelő vendéglátóüzlet lakókat zavaró működéséről. A vállalkozó bérlő a helyiséget, ezért a jegyző a közös képviselőt tájékoztatta a társasházakról szóló 2003. évi CXXXIII. törvény (a továbbiakban: Társasházi tv.) 13. § (2) bekezdés c) pontja előírásáról, mely szerint a társasház tulajdonosársai közösségének szervezeti-működési szabályzatában rendelkeznie kell a társasházi lakóépület házirendjére vonatkozó szabályokról, továbbá a Társasházi tv. 26. §-ról, mely alapján a szervezeti-működési szabályzatban meg kell határozni a külön tulajdonon belüli építési-szerelési munka, és a zajjal járó más tevékenységek végzésének lakhatás nyugalma szolgáló szabályait (házirend). A házirend szabályait a használat jogcímétől függetlenül a lakás, illetőleg a nem lakás céljára szolgáló helyiség mindenkori használója köteles betartani. Tájékoztatta a Kertv. 6. § (5) bekezdéséről is, mely szerint a kereskedelmi hatóság bejelentés alapján vagy hivatalból a lakók egészséges életkörülményeinek és pihenéshez való jogának biztosítása érdekében veszélyes mértékű zaj esetén az üzlet éjszakai (22 és 06 óra közötti) nyitvatartását korlátozhatja. Végül biztosította arról, hogy az üzlet nyitvatartási idejének betartását munkatársai figyelemmel fogják kísérni.

A panaszos a *birtokvédelmi kérelmét* 2018. augusztus 28-án nyújtotta be. Az eljárást lezáró, 25-227-2/2018. számú, 2018. szeptember 6-án kelt elutasító határozat a következőket tartalmazza:

„A kérelem több szempontból is hiányos:

- nem tartalmazza annak a félnek a nevét, továbbá lakcímét vagy székhelyét, akivel szemben a birtokvédelmet kéri, azaz nem jelöli meg konkrétan azokat a személyeket, akik hangoskodásukkal zavarják a lakók nyugalma,

- nem tartalmazza a birtoksértés időpontjára történő utalást, azaz, hogy a birtoksértő állapot mióta áll fenn,

- a kérelmező állításainak igazolására nem csatolt bizonyítékokat.”

A panaszos (kérelmező) a 2018. szeptember 10-én átvett döntés ellen a megadott tizenöt napos határidőn belül nem nyújtott be keresetlevelet a bírósághoz a határozat megváltoztatására.

2018. szeptember 17-én a panaszos írásban megkereste a város alpolgármesterét és a határozatot sérelmezte. Az alpolgármester tájékoztatta, hogy amennyiben a birtokvédelem kérdésében hozott döntést sérelmesnek tartja – mely jogorvoslati lehetőségre a határozatban megfelelő tájékoztatást kapott – akkor a döntés kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását.

2018. szeptember 17-én a panaszos közérdekű lakossági bejelentésben kérte a szórakozóhely kereskedelmi hatósági ellenőrzését a nyitvatartásra vonatkozóan. A jegyző szeptember 26-án tájékoztatta a hatályos jogi lehetőségekről.

A Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala Hatósági és

¹ Iktatószám: 33.232-2/2018.

Igazságügyi Osztálya 2018. október 24-én áttette a jegyzőhöz a vállalkozó ellen indult szabálysértési ügyben² keletkezett iratanyagot, mely alapján a jegyző kereskedelmi hatósági jogkörben hatósági ellenőrzést folytatott le a presszó működésére vonatkozóan. Tanúként hallgatta meg a közös képviselőt, valamint ügyfélként a vállalkozás ügyvezetőjét. A panaszos meghallgatásától eltekintett, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján - a panaszbejelentései, az áttételhez csatolt iratok, valamint a birtokvédelmi eljárást kezdeményező irata - a presszó működésére vonatkozó kifogása megfelelő mértékben ismert volt előtte.

2018. szeptember 17-én kelt BK-05/ KTF/04714-4/2018. számú levelével a Bács-Kiskun Megyei Kormányhivatal Kecskeméti Járási Hivatala (a továbbiakban: környezetvédelmi hatóság) a panaszos beadványát, a panaszokról és közérdekű bejelentésekről szóló 2013. évi CLXV. törvény 1. § (3) bekezdése alapján közérdekű bejelentésnek minősítette és áttette a jegyzőhöz, mint az eljárásra jogosult, hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szervhez (a dohányfüst kérdésében az elsőfokú közegészségügyi hatósághoz, a járási hivatal népegészségügyi osztályához).

A presszó működését (nyitvatartását) a jegyző munkatársai több alkalommal ellenőrizték, a következő időpontokban: 2018. szeptember 29. (szombat) 21.35-órakor, október 20. (szombat) 22.20-órakor, november 8. (csütörtök) 11.35 órakor, november 10. (szombat) 21.10-órakor és 22.45-órakor.

A hatósági ellenőrzés során a jegyző megkereste a Kecskeméti Rendőrkapitányságot, valamint a Kecskeméti Városrendészetet, tájékoztatást kérve a szórakozóhely működése során általuk tapasztaltokról.

A Kecskeméti Rendőrkapitányság vezetője arról tájékoztatta, hogy 2018. évben január és szeptember hónapban történt egy-egy alkalommal rendőri intézkedés. Mindkét alkalommal csendháborítás szabálysértésének megvalósulása miatt értesítették a hatóságot. A rendőri intézkedés elérte a célját, további intézkedés nem vált szükségessé. További más jogsértést nem tapasztaltak a vendéglátóhely közvetlen környezetében. A Kecskeméti Városrendészet intézményvezetője tájékoztatta a jegyzőt, hogy 2018. évben a panasszal érintett üzlet környezetében jogsértést nem tapasztaltak, intézkedniük nem kellett, illetve nem érkezett lakossági bejelentés sem.

2018. november 27. napján a hatósági ellenőrzést a jegyző lezárta³, mivel jogsértést nem tapasztalt.

A vizsgálat megállapításai

1. A hatáskör tekintetében

Az alapvető jogok biztosának feladat- és hatáskörét, valamint az ennek ellátásához szükséges vizsgálati jogosultságait az Ajbt. határozza meg. Az Ajbt. 18. § (1) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosához bárki fordulhat, ha megítélése szerint – többek között – közigazgatási szerv, helyi önkormányzat tevékenysége vagy mulasztása a beadványt tevő személy alapvető jogát sérti vagy annak közvetlen veszélyével jár, feltéve, hogy a rendelkezésre álló közigazgatási jogorvoslati lehetőségeket – ide nem értve a közigazgatási pert – már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. 18. § (4) bekezdése szerint az alapvető jogok biztosa a hatóságok tevékenysége során felmerült, az alapvető jogokkal kapcsolatos visszásság megszűntetése érdekében hivatalból eljárást folytathat.

Az Ajbt. 20. § (1) bekezdése vizsgálat folytatásának lehetőségét biztosítja, az Ajbt. 28. § (1) bekezdése továbbá úgy rendelkezik, hogy az alapvető jogok biztosa az általa lefolytatott

² A szabálysértési eljárást az eljáró szerv megszüntette, a bejelentést a jegyzőhöz áttette: BK-05/SZABS/13435.-4/2018. számú 2018. október 16-án kelt irattal

³ 30067-13/2018. számú irat

vizsgálatról jelentést készít, amely tartalmazza a feltárt tényeket és az ezeken alapuló megállapításokat és következtetéseket.

2. Az érintett alapvető jogok és elvek tekintetében

Az alapvető jogok biztosja egy adott társadalmi probléma mögött álló összefüggés-rendszer feltárása során autonóm, tárgyilagos és semleges módon, kizárólag alapjogi érvek felsorakoztatásával és összevetésével tesz eleget megbízatásának. Az ombudsmani intézmény megalakulása óta az országgyűlési biztos következetesen, zsinórmértékként támaszkodott az Alkotmánybíróság alapvető jogállami garanciákkal és az alapjogok tartalmával kapcsolatos elvi megállapításaira.

Magyarország Alaptörvénye és az alapvető jogok biztosáról szóló 2011. évi CXI. törvény hatálybalépésével is követni kívánjuk a fenti gyakorlatot, így míg az Alkotmánybíróság eltérő álláspontot nem fogalmaz meg, *eljárásunk során irányadónak tekintjük a testület eddigi megállapításait*. Mindezt alátámasztandó az Alkotmánybíróság a 22/2012. (V.11.) AB határozatában arra mutatott rá, hogy „az előző Alkotmány és az Alaptörvény egyes rendelkezései tartalmi egyezősége esetén éppen nem a korábbi alkotmánybírósági döntésben megjelenő jogelvek átvételét, hanem azok figyelmen kívül hagyását kell indokolni”.

1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország *független, demokratikus jogállam*. Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) számú határozatában rámutatott, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. Az Alkotmánybíróság szerint a jogbiztonság az állam kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is *világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak* legyenek a norma címzettjei számára. A jogbiztonság azonban nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az állami és önkormányzati döntések jogszabályoknak való megfelelését is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság alkotmányos követelménye szempontjából az eljárásjogi garanciák. Csakis formalizált eljárási szabályok megkövetelésével és betartásával működhetnek alkotmányosan a jogintézmények.⁴

A jogállamiság elvéből adódó alapvető követelmény, hogy „a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket.”⁵

2. Az Alaptörvény XXI. cikke szerint Magyarország elismeri és érvényesíti mindenki jogát az egészséges környezethez, illetve a XX. cikk (1) bekezdése alapján mindenkinek joga van a testi és lelki egészséghez, továbbá a (2) bekezdés kimondja, hogy ezt a jogot Magyarország többek között a környezet védelmével valósítja meg.

Az egészséges környezethez való jog értelmezése tárgyában az Alkotmánybíróság számos iránymutató határozatot hozott az Alaptörvényt megelőző időszakban, amely határozatokra való hivatkozások létjogosultságát, egyebek között a 16/2015. (VI. 5.) AB határozat egyértelműen összegzi a következők szerint: „Az Alkotmánybíróság a 3068/2013. (III. 14.) AB határozatában megállapította, hogy „[a]z Alaptörvény szövege az egészséges környezethez való jog tekintetében megegyezik az Alkotmány szövegével, ezért az egészséges környezethez való jog értelmezése során az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban tett megállapítások is irányadónak tekinthetők”.

Az Alaptörvény XXI. cikkében deklarált egészséges környezethez való jog értelmezését az Alkotmánybíróság a jelentősége folytán alaphatározatként értékelhető 28/1994. (V. 20.) AB határozatában, valamint az arra épülő későbbi határozataiban⁶ végezte el. A testület e

⁴ 75/1995. (XII. 21.) AB határozat, ABH 1995, 376, 383., illetve újabb: 6/2013.(III.1.) AB

⁵ 56/1991. (XI.8.) AB határozat, illetve újabb döntésben: 13/2013.(VI.17.) AB

⁶ Ld. 16/2015.(VI.5.) AB

döntésében az egészséges környezethez való jogot részletesen elemezve megállapította, hogy az elsősorban önállósult és önmagában vett intézményvédelem, azaz olyan sajátos alapjog, amelynek az objektív, intézményvédelmi oldala túlnyomó és meghatározó. A környezethez való jog az állam környezetvédelemre vonatkozó kötelességei teljesítésének garanciáit emeli az alapjogok szintjére, beleértve a környezet elért védelmi szintje korlátozhatóságának feltételeit is. E jog sajátosságai folytán mindazokat a feladatokat, amelyeket másutt alanyi jogok védelmével teljesít az állam, itt törvényi és szervezeti garanciák nyújtásával kell ellátnia. Az állam kötelességeinek magukban kell foglalniuk az élet természeti alapjainak védelmét és ki kell terjedniük a véges javakkal való gazdálkodás intézményeinek kiépítésére [996/G/1990. AB, illetve 13/2018.(IX.4.) AB].

Az Alkotmánybíróság határozataiban az egészséges környezethez való jogot elsősorban intézményvédelmi kötelezettségként értelmezte. Ezzel ugyanakkor csak a közvetlen alapjogi védelem alanyi oldalát zárta ki, nem azt, hogy az egészséges környezethez való jognak alanyi jogon érvényesíthető elemei is vannak. Az egyéni jogvédelem biztosítása érdekében az egészséges környezethez való jog alanyi jogon érvényesíthető elemei között szerepelnek az ügyféli jogok, az eljárási garanciák kikényszeríthetősége, s így pl. az Alaptörvény által önálló alapjogként is deklarált tisztességes eljáráshoz való jog.

Az Alkotmánybíróság 16/2015. (VI. 5.) határozatában azt is megállapította, hogy a korábbi alkotmánybírósági határozatok „megszilárdították és pontosították az egészséges környezethez való alkotmányos alapjog tartalmát, az addig elért védelmi szintjét, ugyanakkor hangsúlyozták a gazdaság fejlesztése és a környezeti érdek közötti egyensúly (összhang) fontosságát is.”

3. Az Alaptörvény XXIV. cikke (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék⁷. Az Alaptörvény hatálybalépését megelőzően az Alkotmány a tisztességes eljáráshoz való jogot explicite ugyan nem nevesítette, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az a független és pártatlan bírósághoz való jog, illetve a jogbiztonság elvéből levezethető eljárási garanciák egymásra vonatkoztatásával tartalmilag levezetett olyan alkotmányos alapjogot jelent, amely komplex követelményrendszert testesít meg, magában foglalva valamennyi, a jogállamiság értékrendjének megfelelő eljárási alapelvet és normát. A 2012. január 1-jén hatályba lépett Alaptörvény már expressis verbis tartalmazza a hatósági ügyek tisztességes intézéséhez való jogot, rögzítve, hogy a közhatalmú szervek, hatóságok az ügyeket részrehajlás nélkül, tisztességes módon, ésszerű határidőn belül intézzék, döntéseiket pedig a törvényben meghatározottak szerint indokolják.

A tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni, és amely hatékony gátját képezi a garanciális szabályok szándékolt félretételének, félreértelmezésének, az egységes jogalkalmazás hiányából, a kiszámíthatatlanságból következő tényleges és eshetőleges érdek- és jogsérelmek bekövetkezésének. Ezt tükrözik azok a korábbi AB határozatok is, amelyek újra meg újra kihangsúlyozták: a közvetlen alkotmányi garanciák gazdaságossági és célszerűségi okokból, az eljárás egyszerűsítése vagy az időszerűség követelményének érvényesülése címén sem mellőzhetők. [49/1998. (XI. 27.) AB határozat, 5/1999. (III. 31.) AB határozat, 422/B/1999. AB határozat] Az Alkotmánybíróság szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni [6/1998. (III. 11.) AB határozat]. Ugyanez a határozat a következőt is kimondta: Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartásának dacára lehet az eljárás „méltánytalan” vagy „igazságtalan”, avagy „nem tisztességes”. A tisztességes eljárás követelménye a hatósági ügyek intézése során tehát túlmutat az eljárás legalitásán. Az Alaptörvény XXIV. cikke érvényesüléséhez nem elegendő, ha a hatóságok betartják az ügy

⁷ Ld. még: 7/2013.(III.1.) AB határozat, 3088/2019.(IV.26.) AB

elintézésére irányadó anyagi és eljárási jogszabályokat, hanem szükséges az is, hogy mind az egyedi ügyintézés, mind az arra irányadó jogszabályok segítsék az ügyféli jogok érvényesülését.

3. A vizsgált ügy tekintetében

1. A jogi szabályozás kiemelt figyelmet fordít az egyén egészsége, és a lakóövezet védelmére.

A követelményeket a környezeti zaj- és rezgésterhelési határértékek megállapításáról szóló 27/2008. (XII. 3.) KvVM-EüM együttes rendelet tartalmazza, az üzemi és a szabadidős zajforrások esetén is. A vendéglátóhelyek működtetésük során zajvédelmi szempontból elsősorban szabadidős zajforrásként értelmezhetők. A Zr. 2. § h) pontja szerint „szabadidős zaj- vagy rezgésforrás: környezeti zajt, rezgést előidőző kulturális, szórakoztató, vendéglátó vagy sportlétesítmény, és az előbbi célú tevékenység, valamint az erre a célra használt berendezés, gép”.

Üzlet által kibocsátott veszélyes mértékű zajra a Zr. 2. § rendelkezései irányadóak:

Veszélyes mértékű környezeti zaj:

a) olyan környezeti zaj, amely meghaladja a külön jogszabályban megállapított zajszenyezettség (a továbbiakban: zajterhelés), illetőleg zajkibocsátás megengedett határértékét,

b) olyan szabadidős zajforrástól származó zaj, amelyre jellegéből adódóan határértéket megállapítani nem lehet, mert azonos körülmények között nem ismételtető és érzékszervi észleléssel megállapíthatóan a hatásterületen élő lakosság nyugalma zavarja.

A veszélyes mértékű környezeti zajt – a jogszabály fogalom-meghatározása alapján – a kereskedelmi hatóság állapíthatja meg.

Az ismertetett szakaszok értelmében tehát akkor beszélhetünk veszélyes mértékű környezeti zajról, ha az meghaladja a határértéket, másrészt akkor, ha ugyan nem mérhető a szabadidős zajforrástól származó zaj, de érzékszervi észleléssel megállapíthatóan a hatásterületen élő lakosság nyugalma zavarja. Ezt a hatóság bizonyítási eljárásban állapítja meg.

A társasház házirendjének rendelkezései szerint este kilenc óráig van lehetőség zajos tevékenység folytatására. A társasház közgyűlése elé – ismereteink szerint – nem került a probléma. Javasoljuk a panaszosnak, hogy lakótársaival együtt a társasházi fórumon is kérje a kérdés napirendre vételét.

Az ügyben kereskedelmi jogkörében eljárva a jegyző vizsgálta a panaszos által sérelmezett zaj meglétét, illetve azt, hogy volt-e nyitvatartási idő túllépés. Az eljárása nem igazolta a panaszos bejelentésében foglaltakat. A helyszíni szemlék, a meghallgatott tanúk, a rendőrhatalóság és a közterület-felügyelet munkatársainak nyilatkozata alapján veszélyes mértékű zajt nem tapasztaltak. Jogszabálysértő működést a jegyző nem tárt fel, ezért az eljárást megszüntette, szankció alkalmazására nem volt szükség.⁸ Megjegyezzük, hogy a Kertv. 6. § (5) bekezdése alapján veszélyes mértékű környezeti zaj megállapítása esetén a nyitva tartás este 22 óra utáni korlátozásáról dönthetett volna, de a vendéglátó hely csak 22 óráig van nyitva. A terület használatára vonatkozó szerződésről nincs információnk.⁹

⁸ A Kr. 27. § (1) szerint, ha a kereskedő a tevékenységére vonatkozó jogszabályi előírásoknak nem tesz eleget, vagy a hatályos jogszabályi feltételeknek nem felel meg, és a jogsértés másként nem orvosolható, illetve a jogszabályi feltételeknek való megfelelés más módon nem biztosítható, a jegyző az észlelt hiányosságok megszüntetéséig, de legfeljebb kilencven napra a tevékenységet megtilthatja, vagy az üzletet ideiglenesen bezáráthatja.

⁹ A közterület-felügyelet kérdésére a 2018. október 12-én felvett 1-04/2018 számú jegyzőkönyvben rögzítettek szerint a vállalkozó azt nyilatkozta, hogy nincs szükség külön engedélyre, mivel úszó-telekről van szó. Akkor összesen négy szék volt kihelyezve, kb 1 méter szélesen.

A hatósági eljárás dokumentumait áttekintve *a kereskedelmi hatósági eljárásban visszásságot nem állapítunk meg.*

A helyi önkormányzat által alkotott rendeletben is lehetséges szabályozni a nyitvatartás kérdését, természetesen nem ellentétesen az országos (központi) jogszabályokkal. Kecskemét Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlésének a vendéglátó üzletek éjszakai nyitvatartásának rendjéről szóló 16/2012. (IV. 26.) önkormányzati rendelete¹⁰ szabályozza a városban a kérdést, melyben főszabályként a vendéglátó üzletek 24.00 órától 06.00 óráig nem tarthatnak nyitva, tehát a vizsgált esetre a korlátozás lehetősége nem releváns, nem alkalmazható.

Bár ebben az ügyben csak érintőleges a probléma, de szeretnénk itt is rögzíteni, hogy a határértékkel nem jellemezhető zajt a Zr. definiálja, a 3. § (1) bekezdése tiltja, de csupán a Kertv. nyitvatartás korlátozására lehetőséget adó 6. § (5) bekezdése áll a jogalkalmazó rendelkezésére. Olyan döntési lehetősége pl. nincs, hogy az asztalok felét helyezték csak ki, vagy valamilyen műszaki megoldást írjanak elő. Olyan ügyekben, ahol határérték túllépést nem tudnak megállapítani és zajbírságot alkalmazni, ott eljárási szabályok hiányában a környezetvédelmi hatóságnak zajvédelmi hatósági hatáskörében nincs lehetősége intézkedést hozni.

Felhívjuk a figyelmet a Kvt. 31. § (2) bekezdésére, mely alapján a zaj elleni védelem keretében műszaki, szervezési módszerekkel kell megoldani a zajforrások zajkibocsátásának csökkentését. A határértékkel nem jellemezhető zajok eljárási szabályainak hiányára már több korábbi jelentésben¹¹ rámutattunk, az ott kiemelték erre az ügyre is vonatkozathatóak.

Amint azt a Kúria¹² megállapította: „szabadidős zajforrások tekintetében csak azon zajforrások esetében alkalmazhatók a korlátozások, ahol zajkibocsátási határérték megállapításának is van jogi alapja.” A Kúria szerint „a perbeni zajkibocsátással összefüggésben a Polgári Törvénykönyv birtokháborításra vonatkozó szabályai alkalmazhatók.” A Kúria kiemelte, hogy zajvédelmi hatósági eljárásra és határérték megállapítására nincs jogszerű lehetőség az ügyben, és megjegyezte azt is, hogy az ilyen típusú szabályozás esetleges előírása sem oldaná meg a felperesi ingatlan zajvédelmét, utalva elsősorban arra, hogy a végrehajtás a gyakorlatban nem lenne megvalósítható.

2. A fentiek alapján különösen fontossá válhat a jelzett problémák birtokvédelmi eljárásban történő hatékony, érdemi eldöntése. A vizsgált birtokvédelmi döntéssel kapcsolatban a következő – általános – gondolatok rögzítése indokolt:

2.1. A jegyzői *birtokvédelem* polgári jogi jellegű eljárás, külön rendeletben szabályozott eljárási renddel. A jogintézmény anyagi jogi szabályait a Ptk. tartalmazza.

A jegyző határozatát a bíróság változtathatja meg. A Ptk. úgy rendelkezik, hogy az a fél, aki a jegyző határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól kérheti a határozat megváltoztatását. Az Alkotmánybíróság már a 120/B/2001. AB határozatában megerősítette, hogy a jegyző birtokvédelmi ügyben hozott határozata nem minősül olyan határozatnak, amellyel szemben közigazgatási úton jogorvoslatnak lenne helye. A bírói felülvizsgálat esetén a közigazgatási perekből való

A Zr. 11. § (3) bekezdése szerint, „Ha a környezetvédelmi hatóság olyan tények birtokába jut, amely a kibocsátási határérték megállapítását teszi szükségessé, akkor hivatalból indult eljárás keretében megállapítja a kibocsátási határértéket, és az üzemeltetőt az eljárás lefolytatásához szükséges adatok szolgáltatására kötelezi.” A környezeti zajforrás üzemeltetőjének abban az esetben nem kell zajkibocsátási határérték megállapítását kérni, ha a tervezett zajforrás hatásterületén nincs védendő terület, épület vagy helyiség, vagy a zajforrás hatásterületének határvonala a számítások, illetve mérések alapján a környezeti zajforrást magába foglaló telekingatlan határvonalán belülré esik és a telekingatlan a zajforrás üzemeltetőjén kívül más személy nem használja.

¹⁰ <https://njt.hu/njtonkorm.php?njtcp=eh2eg5ed4dr7eo2dt7ee0em9cj2by5bx0ce9ca8by9cc6e>

¹¹ Pl. AJB-4371/2014, AJB-1980/2017. számú jelentés

¹² Kúria Kfv.II.37.669/2018.

megkülönböztetés is egyértelmű, hiszen a jegyző birtokvédelmi határozatának megváltoztatására indított perek szabályait a régi és az új Pp. is különleges eljárásként önállóan szabályozza.

A vizsgált panasz alapján felmerült általános kérdések elemzésére, valamint a jövőbeni jogalkalmazásra irányuló javaslatok megfogalmazására van jogosultságunk.

A birtokvédelmi eljárás panaszban sérelmezett mozzanatai olyan alapjogi kérdéseket vetettek fel, melyek az egyedi ügyön túlmutathatnak, más panaszokban is már talákoztunk hasonló problémákkal. Megemlítjük azt a tapasztalatunkat, hogy az üzlet üzemeltetőjével szemben gyakran a jegyzők azért nem tartják „célravezetőnek” az eljárás lefolytatását, mert úgy gondolják, az üzemeltető nem kötelezhető más személyek által elkövetett birtoksértő magatartás megakadályozására.

2.2. A jegyzői birtokvédelmi eljárás régi jogintézmény, mely lehetőséget biztosít a sérelmet szenvedőknek a peres eljárásoknál egyszerűbb, gyorsabb, olcsóbb, helyben elérhető igazgatási úton zajló, a birtoklás tényén alapuló jogvédelem igénybevételére.

Akit birtokától megfosztanak vagy birtoklásában zavarják, a jegyzőtől egy éven belül kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését. A jegyző az eredeti birtokállapotot helyreállítja, és a birtoksértőt e magatartásától eltiltja. A jegyző a tények alapján dönt: azt vizsgálja, hogy birtokos-e a kérelmező, s hogy megfosztották-e a birtokától vagy zavarták-e a birtoklásban.

A jegyző csak akkor utasítja el a birtokvédelmi kérelmet, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelemért folyamodott, nem jogosult a birtoklásra, illetőleg birtoklásának megzavarását túrni volt köteles.

A bírói gyakorlat alapján egyértelmű, hogy a söröző üzemeltetője határozza meg annak működési feltételeit, ő felel azért, ami zavaró hatásként megvalósul. Az üzemeltető építési, koordinációs és szervezési feladatokat is ellát és többek között a zajforrás nyitvatartási idejének meghatározásával teljes mértékben hat a zajkibocsátás mértékére, tevékenysége egyértelműen összekapcsolható az általa okozott problémákkal. A létesítmények területén, azok környezetében, illetve az azokkal összefüggésben jelentkező magatartásokért az érdekkör vizsgálata alapján az üzemeltetők felelősek. (Kúria Kfv.II.37.761/2012/8.) „Vállalkozói tevékenységgel járó zajhatás elleni birtokvédelem módját a szemben álló érdekek összevetésének eredménye szabja meg; az érdekegyensúly helyes megteremtésével érhető el a zavarás szükségtelen mértékének megszüntetése”.¹³

A Kúria Pfv.III.20.650/2014/6. számú határozata szerint az, hogy a zavarás a még elviselhető mértéket meghaladja-e, nem szakértői kérdés, hanem a bírói mérlegelés körébe tartozik, melynek során a felek érdekeinek egybevetett értékelését kell elvégezni.

2.3. A panaszos birtokvédelmi kérelmét a jegyző nem az ismertetett szempontok alapján tett megállapításokra alapozva, hanem azért utasította el, mert megítélése szerint a panaszos (a kérelmező) nem jelölte meg pontosan mit kér az eljárásban, kik ellen kéri a birtokvédelmet, a sérelem pontos időpontját, valamint bizonyítékot sem csatolt. A kérdésről (zavarás) tehát ezen hiányosságok okán érdemben nem hozott döntést.

A Br. a szabad bizonyítás elvét ugyan külön nevesíti, ugyanakkor kimondja azt a polgári peres eljárásokban jellemző szabályt, hogy aki állít valamit, annak kell azt bizonyítania.

A szabályozás alapkonceptiója szerint a bizonyítékok bemutatására tehát a felek kötelesek, a felek által elő nem terjesztett bizonyítékok beszerzésére a jegyző nem köteles, azonban azok megismerése iránt – lehetőségei figyelembevételével – intézkedhet. *Álláspontunk szerint a panaszos megjelölte, hogy pontosan mit panaszolt, megnevezte a jogi személy vállalkozó nevét, amely a fent kifejtettek alapján felelős a vendégei hangoskodásáért is, valamint a zavarás időpontjára is utalt.*

¹³ Ld. A Kúria jogelődje, a Legfelsőbb Bíróság eseti döntése: BH2002.179.

A vendéglátóhely működéséhez egyértelműen kapcsolható zaj, a vállalkozó és a folyamatos zavarás, mint időpont megjelölése egy kérelemben kimeríti a jogszabály követelményét. Álláspontunk szerint a zajongók személyét konkrétan nem kell és nem is lehet megjelölni, hiszen a zajnak a vendéglátó egység, jogi személy az okozója.¹⁴

A jegyző, amint azt az AJB-565/2018. számú jelentésünkben már elemeztük, nem hozhat eljárás közben végzést. Hiánypótlási felhívást nem bocsáthat ki, tanúként nem idézhet senkit. A Br. ismerteti a tényállás tisztázása, a helyszíni szemle és a meghallgatás szabályait.¹⁵ Végzéshozatal hiányában a jegyző levélben fordulhat kéréseivel a meghallgatni kívánt személyekhez. Helyszíni szemlét hasonló módon tarthat.

A Br.-ben felsorolva szerepelnek az elutasítási okok, amelyeket helyesen idézett a jegyző a határozatban.

Megnehezíti az ügyfelek – elsősorban a panaszoshoz hasonló pozícióban lévők – esélyeit a bizonyítékok szolgáltatására az is, hogy a Br. rövid határidőket határoz meg.

A jegyzőnek is rövid határidőn belül kell döntést hoznia, eljárási határideje túllépésére szankciót tartalmaz a jogszabály¹⁶. A tényállás-tisztázás terén kvázi nyomozati kötelezettsége nincs. Egy olyan beadvány alapján, ahol nem állapítható meg, ki ellen kell eljárni, kötelezést sem lehetne kiadni, illetve felesleges volna, mivel végrehajtani sem lehetne. Meg kell jegyeznünk, hogy egy túl általános, nehezen bizonyítható állítás tartalmi alátámasztása érdekében nem várható, hogy olyan erőfeszítéseket tegyen a hatóság, amely aránytalanul sok energiát von el a jogalkalmazó kapacitásából.

Véleményünk szerint viszont az sem várható el, hogy egy jogi képviselőt nem igénylő eljárás során a birtokvédelmet kérőnek olyan beadványt kelljen benyújtania, melyhez tökéletesen alátámasztott bizonyítékokat csatol. A birtokvédelmet kérők egy részének nincs (nem is lehet) arról információja, hogy milyen bizonyítékokkal lehetne alátámasztani állításait, abban bíznak, hogy a hatóság ebben segítségükre lesz, ezért az eljárás megindulásakor, sőt, ha lehetséges, már az előtt érdemes információkat biztosítani a bizonyítás szükségességéről. A jogintézmény pont az egyszerű, tények alapján megítélhető ügyek eldöntésére szolgál. Tájékoztató anyagok, megfelelő űrlapok segítséget nyújthatnak mind a kérelmezőknek, mind a későbbiekben az eljáró hatóság számára is.

A jegyzők jogalkalmazásának segítésére kiadott ún. „Módszertani útmutató”¹⁷ kitér erre a kérdésre, bár csak a személyesen benyújtott kérelem esetére fogalmaz meg tanácsokat:

„A Korm. rendelet felsorolja a birtokvédelmi kérelem kötelező tartalmi elemeit, amelyekre vonatkozóan a birtokvédelmet kérőnek nyilatkoznia kell; ellenkező esetben a kérelem elutasításra kerül, hiánypótlásra nincs lehetőség. E tartalmi elemek közül mindenképpen megemlítendő, hogy a birtoksértés helyére és idejére történő utalás annak a szándéknak tesz eleget, hogy pontatlan, de beazonosítható megjelölés miatt a kérelem ne kerüljön elutasításra. Amennyiben arra lehetőség van – például a kérelem személyesen történő benyújtása esetén –, javasolt a kérelem tartalmi elemeinek meglétét még a kérelem benyújtása alkalmával ellenőrizni, és a birtokvédelmet kérőt felhívni az esetleges javítás szükségességére. Nem felel meg a jóhiszemű eljárás követelményének az eljárás akkor, ha a jegyző a nála személyesen megjelenő birtokvédelmet kérő fél által benyújtott – nyilvánvaló tartalmi hiányosságban

¹⁴ Az üzemeltető az érdekkör hordozója. Ld. dr. Benedek Károly - dr. Besenyei Lajos - dr. Domé Györgyné - dr. Gellért György - dr. Harmathy Attila - dr. Kecskés László - dr. Kemenes Béla - dr. Petrik Ferenc, dr. Sárközy Tamás - dr. Sóth Lászlóné - dr. Szilágyi Dénes dr. Vékás Lajos - dr. Zoltán Ödön: Nagykomentár a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényhez:”A magatartás elkövetőjének személye és az érdekkör mindenekelőtt a jogi személy esetében válik el: a jogi személy minősül birtokháborítóknak az érdekkör eljáró személyek cselekményei által. A villogó reklámfény működtetésével pl. a jogi személy követ el birtokháborítást, nem pedig az igazgató, aki a készülék felszerelését elrendelte, vagy a szerelő, aki a munkát elvégezte.”

¹⁵ Br. 13-15. §

¹⁶ Amint már említettük, a Br. 11. §-a

¹⁷ <https://www.kormany.hu/download/8/1e/51000/M%C3%B3dszertani%20%C3%BAtmutat%C3%B3.pdf>

szenvető – kérelmét befogadja, majd ezt követően elutasítja. A kérelem hiányosságára a kérelmező személyes megjelenésekor fel kell hívni a figyelmét, szükség esetén a kérelem jegyzőkönyvbe történő foglalásáról a hatóságnak kell gondoskodnia. A Korm. rendelet 2. § (3) bekezdésében foglalt rendelkezésből levonható lényeges következtetés, hogy nem kötelező a bizonyítékok szolgáltatása, de a birtokvédelmet megadó határozat kiadása érdekében feltétlenül ajánlott. A birtokvédelmet kérő olyan mennyiségű bizonyítékot csatol, amire képes, vagy amire a szándéka kiterjed. Mindezek mellett megjegyzendő, hogy bizonyíték csatolásának elmaradása önmagában nem alapozza meg a kérelem elutasítását, miután a bizonyíték nem minősül a kérelem tartalmi elemének.”

A „Módszertani útmutató”-ban megfogalmazott, a tisztességes eljárás követelményét elősegítő eljárási attitűdöt szeretnénk erősíteni, azokkal egyetértünk. Álláspontunk szerint nem csupán a szóban előterjesztett kérelem esetén célszerű a bizonyítékok benyújtásának fontosságára felhívni a figyelmet.

A Br. az alapelvek között rögzíti¹⁸, hogy a jegyző biztosítja a törvény előtti egyenlőséget, valamint a felek közötti esélyegyenlőséget; a szakszerűség, az egyszerűség és a felekkel való együttműködés követelményeinek betartásával biztosítja a tisztességes ügyintézkést; elősegíti az eljárásban részt vevő felek jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlását.

A fent kifejtettek alapján a jegyző akár a rendelkezésére álló információk alapján is érdemben dönthet, ha a kérelmező a vállalkozó személyét megjelöli és a birtoksértés időpontjára is utal, ezért az érdemi döntések elmaradása a kérelmezők tisztességes eljáráshoz fűződő joga sérelmének veszélyét idézi elő.

Álláspontunk szerint a Br. ismertetett alapelvi szabályai alapján általánosságban elvárható lenne, hogy egy jegyző a hozzá forduló ügyfelek, kérelmezők, panaszosok jogai érvényesülését mozdítsa elő. A jogszabályban meghatározott eljárási háttér, a kifejtettek szerint kétségtelenül erre kevés lehetőséget biztosít. A Br. ugyan rögzíti¹⁹, hogy a birtokvita eldöntéséhez szükséges tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a jegyző valószínűleg fogadja el, viszont ez nem jelenti azt, hogy csakis, kizárólag a felek szolgáltatnak bizonyítékokat. *A jogállamiság, tisztességes eljárás és az egészséges környezethez való jog érvényesülésének teljesebbé tételéhez hozzájárulna, ha a jegyző elősegítené az érdemi döntéshozatalhoz szükséges bizonyítékok bemutatását azáltal, hogy felhívja a figyelmet ezek fontosságára, valamint arra, hogy ezek hiányában nem tudja értékelni a kérelemben foglaltakat.*

A bizonyítékok hiánya miatti elutasítás gyakorivá válásával előfordulhat, hogy a jegyzői birtokvédelem jogrendünkben régóta rendelkezésre álló lehetősége egyre kevésbé lesz hatékonyan használható. Kizárólag a jegyzői birtokvédelmi eljárási szabályok keretei miatt – egy alapvetően jól használható jogérvényesítési fórum helyett – egyre inkább a bírói út kerülhet előtérbe.

Mindezekre figyelemmel álláspontunk szerint a fenti jogszabályi hiányosságok alkalmasak arra, hogy kiszámíthatatlanságot, így pedig a jogbiztonság követelményével összefüggő visszásságot valósítsanak meg, továbbá az érintett, birtokvédelmet kezdeményező, személyek tisztességes eljáráshoz való joga sérelmének közvetlen veszélyét idézzék elő.

Utaltunk a környezetvédelmi, kereskedelmi jogszabályok zaj-problémák esetén felmerülő, szankciórendszer fokozatainak fent bemutatott hiányára, sőt, bizonyos esetkörben az intézkedési lehetőség hiányára is, ami által a birtokvédelmi eljárás alkalmazhatósága előtérbe kerül.

A birtokvédelem kapcsolata a környezetvédelemmel kétségtelen, amint az a 2220/2010. számú polgári elvi határozatban is megjelent: „a birtokosnak a dologhoz fűződő kapcsolata gyakran másodrendűvé válik és előtérbe kerül az emberi környezet megóvása a zaj és a levegő

¹⁸ Br. 1. § (2)

¹⁹ Br. 13. § (2)

szennyezésétől és egyéb káros hatásoktól. A birtokvédelem mai jogunkban a környezetvédelem egyik eszközévé vált, nem tagadva meg kapcsolatát a tulajdonjoggal.”²⁰

A fentiek alapján megállapítjuk, hogy a jogállamiság és a tisztességes eljárás követelménye érvényesülése sérelmének veszélye mellett a tipikus környezeti problémákat érintő ügycsoportok esetében az egészséges környezethez való jog érvényesülését is veszélyeztetheti egy olyan jegyzői birtokvédelmi eljárás, amelyben egy problémára azért nincs jogi válasz, mert az eljárás eleve nem lehet sikeres pontos adatok szolgáltatása nélkül.

3. Szeretnénk röviden kitérni az alpolgármester válaszlevelében²¹ foglaltakra, melyben a panaszost a Br. 7. § (1) bekezdésének g) pontjára hivatkozva arról tájékoztatta, hogy már érdemben elbírálta a jegyző a kérelmet.

A Br. 7. § (1) bekezdés g) pontja elutasítási okként határozza meg azt az esetet, amikor a birtokvédelmet kérő ugyanazon birtoksértő magatartásra vonatkozóan változatlan tényállás és jogi szabályozás mellett kéri az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését, amely tekintetében a jegyző a kérelmet érdemben már elbírálta (res iudicata). „Fontos megemlíteni, hogy – noha a Br. erről kifejezetten nem rendelkezik – a birtokvédelmi kérelem érdemi elbírálásának csak az az esetkör minősül, ha a birtokvédelmi eljárás lefolytatása során a jegyző a kérelemben foglaltakat a megismert bizonyítékok alapján megalapozottnak találta, határozatával elrendelte az eredeti birtokállapot helyreállítását és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltotta (Br. 6. §), vagy a kérelemben foglaltakat a megismert bizonyítékok alapján nem találta megalapozottnak, ezért azt határozattal elutasította (7. § (1) bekezdés a) pontja). A fentiekből következik, hogy a Br. 7. § (1) bekezdés b)-f) pontjában foglalt esetkörök – tekintettel arra, hogy azok esetében nem került sor a birtokvédelmi eljárás lefolytatását követően érdemi döntés meghozatalára – nem eredményeznek ítélt dolgot.” Osztjuk az imént idézett, a „Módszertani útmutató”-ban kifejtett álláspontot, amennyiben például a birtokvédelmet kérő fél által indított első birtokvédelmi eljárás során a jegyző a kérelmet azért utasította el, mert a kérelmező a kérelem valamely kötelező tartalmi elemére vonatkozóan nem nyilatkozott, vagy az illetéktartási kötelezettségének nem tett eleget, nincs akadálya ugyanazon kérelem újbóli benyújtásának. Ezekben az esetekben tehát az újabb kérelem elutasítása a Br. 7. § (1) bekezdés g) pontjára nem alapozható.

Az eljárás előtt, amint erre fent utaltunk, a kérelmezők számára nyújtandó részletes, az eljárási feltételek (bizonyítékok benyújtása, határidők) teljesítésére is kiterjedő információk segíthetik a megalapozott kérelmek benyújtását. Emellett a jegyző számára az eljárás során a bizonyíték beszerzése iránti lehetőség megteremtését tartjuk fontosnak, az eljárás lezárultakor pedig célszerű lehet, ha a határozat indokolásában szerepelne – indokolt esetekben –, hogy ismét benyújtható a kérelem, amennyiben a bizonyítékok beszerzése – időközben – megtörténik.

Ismét leszögezzük, hogy a kérelem elutasítására bármikor sor kerülhet, *a jegyző döntését szakmai meggyőződése szerint hozza, nem utasítható és nem bírálható felül, csak a bíróság által.*

A Br. 7. § (1) bekezdés b)–f) pontjai alapján hozott elutasító határozatokat követően – ha arra hatásköre és illetékessége van – köteles a jegyző egy esetleges újabb birtokvédelmi kérelem alapján eljárni.

A már hivatkozott 565/2018. számú jelentésben megfogalmazott javaslatainkra válaszul az igazságügyi miniszter arról tájékoztattott²², hogy szükséges lehet a Br. szerinti jegyzői birtokvédelmi határozat kötelező adattartalma tekintetében egy, a jogorvoslat lehetőségéről

²⁰ <https://kuria-birosag.hu/hu/elvhat/22202010-szamu-polgari-elvi-hatarozat>

²¹ 2018. szeptember 20.-án kelt, 25.227- 4/2018. számú irat

²² XX-AJFO/ID/263/2018. számú ügyirat

való részletesebb tájékoztatást előíró, a polgári perrendtartás szabályaihoz igazodó szabályozás megalkotása, melynek felelőse a Miniszterelnökség.

Intézkedések

Az alapvető jogokkal összefüggő visszásság lehetőségének jövőbeni elkerülése érdekében az Ajbt. 32. § (1) bekezdése alapján felkérjük Kecskemét Megyei Jogú Város Jegyzőjét, hogy a jövőben a birtokvédelmi eljárási rendelet alapelveinek megfelelően folytassa le a birtokvédelmi eljárásokat, a tájékoztatásra különös hangsúlyt fektetve.

Az Ajbt. 37. §-a alapján felkérjük a Miniszterelnökséget vezető minisztert, hogy fontolja meg

- olyan egységesen használható formanyomtatványok, tájékoztató anyagok készítését, amelyek elősegítik az ügyfeleket jogaik gyakorlásában
- az AJB-565/2018. számú jelentésben tett javaslatot megismételve a birtokvédelmi határozatok indokolásában a jogorvoslat lehetőségeiről való részletesebb tájékoztatás előírását, valamint
- a birtokvédelmi eljárás során a tényállás tisztázása érdekében a jegyző eljárási lehetőségei bővítésének jogszabályi megteremtését.

Jelentésünket tájékoztatásul megküldjük az igazságügyi miniszter és az agrárminiszter számára és felhívjuk a figyelmüket a zajvédelmi, illetve kereskedelmi hatósági szankcionálási rendszer felülvizsgálatának megfontolására.

Budapest, 2020. az elektronikus dátumbélyegző szerint

Dr. Bándi Gyula

Dr. Kozma Ákos